معمای ایران در شنژن
اشتراک منافع یا تفاهم بر سر اختلافات

یادداشت

عابد اکبری
استاد روابط بین‌الملل
و تحلیلگر مسائل سیاست خارجی

نشست سه‌جانبه دونالد ترامپ، شی جین‌پینگ و ولادیمیر پوتین در شنژن را باید در چارچوب تلاش قدرت‌های بزرگ برای مدیریت رقابت‌های ژئوپلتیکی در شرایط گذار نظم بین‌الملل تحلیل کرد. اهمیت این نشست برای ایران صرفاً به این دلیل نیست که موضوع ایران در گفت‌وگوهای رهبران سه کشور مطرح شده است؛ مسأله مهم‌تر آن است که پرونده ایران در نقطه تلاقی منافع امنیتی، اقتصادی و راهبردی سه قدرتی قرار گرفته که هر یک از زاویه‌ای متفاوت به آینده نظم منطقه‌ای و بین‌المللی می‌نگرند. در چنین شرایطی باید پرسید حمایت از ایران تا کجا با منافع راهبردی این دو کشور سازگار است و در چه نقطه‌ای ممکن است اولویت‌های دیگر آنها بر این حمایت غلبه کند.

در روابط بین‌الملل، رفتار قدرت‌های بزرگ را نمی‌توان صرفاً بر اساس مواضع اعلامی، دوستی‌های سیاسی یا حتی توافقات راهبردی تحلیل کرد. دولت‌ها در نهایت تابع محاسباتی هستند که در آن امنیت، قدرت، منافع اقتصادی و موقعیت آنها در ساختار نظام بین‌الملل تعیین‌کننده است. بر همین اساس، حتی میان کشورهایی که در برابر یک رقیب مشترک منافع همسو دارند، امکان اختلاف بر سر نحوه مدیریت بحران‌ها و تقسیم هزینه‌های آن وجود دارد. این نکته برای فهم جایگاه ایران در نشست شنژن اهمیت بنیادی دارد؛ زیرا همسویی چین و روسیه با تهران در مخالفت با یک‌جانبه‌گرایی آمریکا، لزوماً به معنای پذیرش تمام مطالبات ایران یا آمادگی برای پرداخت هزینه‌های آن نیست.

تهران قابل حذف نیست

طرح موضوع ایران در مذاکرات سه‌جانبه، بویژه با توجه به اظهارات دونالد ترامپ پس از نشست درباره گفت‌وگوی مفصل رهبران پیرامون برنامه هسته‌ای ایران و ضرورت استمرار جریان انرژی از تنگه هرمز، نشان می‌دهد که تهران از محاسبات امنیتی قدرت‌های بزرگ قابل حذف نیست. اما این واقعیت را نباید با شکل‌گیری توافقی درباره ایران اشتباه گرفت. میان مطرح شدن یک کشور در دستورکار مذاکرات، دستیابی به تفاهم درباره نحوه مواجهه با آن و شکل‌گیری تعهدات اجرایی، فاصله‌ای جدی وجود دارد. شواهد علنی موجود، حضور ایران در دستورکار سیاسی نشست را تأیید می‌کند، اما برای اثبات شکل‌گیری توافق سه‌جانبه درباره آینده ایران کفایت نمی‌کند.

در واقع، سه قدرت ممکن است در ضرورت جلوگیری از گسترش جنگ، کاهش مخاطرات هسته‌ای و حفظ ثبات بازار انرژی اشتراک نظر داشته باشند، اما این اشتراک نظر به معنای توافق درباره نظم امنیتی مطلوب در غرب آسیا نیست. ایالات متحده خواهان ترتیباتی است که در آن نگرانی‌های امنیتی خود و متحدانش، بویژه اسرائیل، تأمین شود و ظرفیت‌های راهبردی ایران محدود بماند. چین بیش از هر چیز به ثبات منطقه، امنیت انرژی و جلوگیری از گسترش دامنه رقابت با آمریکا توجه دارد. روسیه نیز از زاویه موازنه قدرت، جایگاه خود در اوراسیا و جلوگیری از تثبیت برتری انحصاری آمریکا به تحولات می‌نگرد. بنابراین، حتی اگر هر سه کشور خواهان مهار بحران باشند، الزاماً درباره شرایط و پیامدهای این مهار برداشت یکسانی ندارند.

اهمیت ایران برای چین

برای چین، ایران بخشی از یک معادله ژئواکونومیک و ژئوپلتیکی گسترده‌تر است. اهمیت ایران برای پکن را باید در پیوند سه مؤلفه امنیت انرژی، اتصال راهبردی اوراسیا و موازنه قدرت در غرب آسیا فهم کرد. هرگونه تضعیف شدید موقعیت ایران می‌تواند به افزایش نفوذ آمریکا در منطقه و تغییر موازنه‌ای منجر شود که در بلندمدت با برخی منافع چین سازگار نیست. بااین‌حال، پکن در موقعیتی قرار ندارد که بخواهد روابط خود با تهران را به بهای تخریب مناسبات اقتصادی و سیاسی گسترده‌تر با واشنگتن تعریف کند. چین به بازارها، فناوری، سرمایه‌گذاری و ثبات زنجیره‌های تأمین جهانی نیاز دارد و رقابت راهبردی با آمریکا نیز به معنای تمایل به رویارویی مستقیم و پرهزینه با این کشور نیست. از این منظر، سیاست چین در قبال ایران را باید نوعی موازنه‌سازی میان حفظ یک شریک مهم منطقه‌ای و جلوگیری از گرفتار شدن در منازعه‌ای پرهزینه دانست. پکن می‌تواند با فشار بر گسترش تحریم‌های یک‌جانبه مخالفت کند، از ضرورت احترام به حاکمیت ایران سخن بگوید و برای کاهش تنش میان تهران و واشنگتن تلاش کند؛ اما این اقدامات الزاماً به معنای پذیرش مسئولیت امنیت ایران نیست. حتی ممکن است چین در شرایطی که منافع انرژی و اقتصادی‌اش در معرض مخاطره قرار می‌گیرد، از تهران بخواهد در برخی موضوعات انعطاف نشان دهد. این رفتار را نباید لزوماً نشانه عدول از روابط راهبردی دانست؛ بلکه باید آن را بخشی از منطق سیاست خارجی قدرتی دانست که منافع خود را در چندین جغرافیا و در ارتباط با بازیگران متعدد تعریف می‌کند.

سکوت بیانیه درباره ایران

برش

بیانیه پایانی نشست شنژن نیز این محدودیت را به‌خوبی نشان می‌دهد. در این بیانیه بر اصلاح سازمان ملل، ثبات جریان انرژی، احترام به اصل رضایت دولت‌ها و مصونیت مقام‌های رسمی و کاهش مخاطرات هسته‌ای تأکید شده است؛ اما نامی از ایران و تحولات جنگ منطقه‌ای به میان نیامده است. این سکوت را نباید به‌سرعت به معنای معامله پنهانی علیه ایران یا برعکس، حمایت ضمنی از تهران تفسیر کرد. بیانیه‌های مشترک معمولاً بازتاب‌دهنده حوزه‌هایی هستند که طرفین می‌توانند درباره آنها به حداقلی از توافق برسند. به همین دلیل، غیبت ایران از متن بیانیه بیش از هر چیز نشان‌دهنده آن است که سه قدرت هنوز به موضع مشترک و قابل‌اعلانی درباره این پرونده نرسیده‌اند. در عین حال، چین و روسیه نیز نخواسته‌اند تعهدات مشخصی درباره ایران را وارد سندی کنند که ایالات متحده یکی از امضاکنندگان آن است.

بااین‌حال، نباید اهمیت بند مربوط به ثبات جریان انرژی را دست‌کم گرفت. تنگه هرمز برای ایران صرفاً یک موقعیت جغرافیایی نیست؛ این گذرگاه بخشی از زیرساخت ژئوپلتیکی اقتصاد جهانی است و هرگونه اختلال در آن می‌تواند بر قیمت انرژی، تجارت بین‌المللی و محاسبات امنیتی قدرت‌های بزرگ اثر بگذارد. از این جهت، ایران از ظرفیت مهمی برای تأثیرگذاری بر محاسبات دیگران برخوردار است. اما مسأله اساسی آن است که آیا این ظرفیت می‌تواند به قدرت چانه‌زنی پایدار تبدیل شود؟ پاسخ به این پرسش صرفاً در جغرافیا یا توان بازدارندگی خلاصه نمی‌شود.

قدرت ژئوپلتیکی زمانی به مزیت راهبردی تبدیل می‌شود که با ظرفیت اقتصادی، روابط متقابل، ابتکار دیپلماتیک و توان شکل‌دهی به ترتیبات منطقه‌ای همراه باشد. مهم‌ترین مخاطره برای ایران در شرایط کنونی قرار گرفتن در موقعیتی است که دیگران درباره متغیرهای اصلی امنیت منطقه تصمیم بگیرند، درحالی‌که تهران صرفاً با نتایج آن تصمیمات مواجه شود. این وضعیت زمانی رخ می‌دهد که یک کشور، با وجود برخورداری از اهمیت ژئوپلتیکی، در تولید دستورکار دیپلماتیک و طراحی ترتیبات سیاسی و امنیتی مشارکت مؤثر نداشته باشد. ایران باید از موقعیت کشوری که درباره آن مذاکره می‌شود، به موقعیت کشوری حرکت کند که بدون مشارکت آن، دستیابی به توافق‌های پایدار درباره امنیت منطقه امکان‌پذیر نباشد.

تحقق چنین هدفی مستلزم بازنگری در برخی اولویت‌های سیاست خارجی است. روابط با چین و روسیه باید از سطح مواضع سیاسی مشترک به سطحی از وابستگی متقابل اقتصادی و راهبردی ارتقا یابد. همکاری در حوزه انرژی، سرمایه‌گذاری، فناوری، کریدورهای ترانزیتی و امنیت دریایی باید به پروژه‌های مشخص، تعهدات اجرایی و منافع قابل‌اندازه‌گیری تبدیل شود. در کنار آن، ایران باید ظرفیت دیپلماسی منطقه‌ای و چندجانبه خود را تقویت کند و از محدود کردن گزینه‌های سیاست خارجی به یک یا دو شریک راهبردی بپرهیزد. وابستگی انحصاری به هر قدرتی، حتی قدرتی که در مقطعی با ایران همسو است، در بلندمدت قدرت چانه‌زنی را کاهش می‌دهد.

> قدرت‌های بزرگ ممکن است در برابر یک بحران مشخص با یکدیگر همکاری کنند، بدون آنکه درباره نظم مطلوب آینده به توافق رسیده باشند. چین و روسیه نیز ممکن است در حفظ جایگاه ایران منافع مشترکی داشته باشند، بدون آنکه حاضر باشند همه هزینه‌های تحقق مطالبات تهران را بپذیرند

جایگاه تهران در معادلات منطقه‌ای پکن

روسیه نیز اگرچه از منظر سیاسی و امنیتی به ایران نزدیک‌تر از بسیاری از قدرت‌های دیگر است، اما رفتار آن را نمی‌توان مستقل از اولویت‌های کلان مسکو تحلیل کرد. ایران برای روسیه در معادلات قفقاز، کاسپین، آسیای مرکزی و غرب آسیا اهمیت دارد و همکاری با تهران می‌تواند ظرفیت ژئوپلتیکی مسکو را در برابر فشارهای غرب افزایش دهد. بااین‌حال، روسیه نیز به دنبال مدیریت مناسبات خود با قدرت‌های بزرگ و حفظ دامنه مانور در پرونده‌های مختلف است. مسکو ممکن است در موضوعی از مواضع ایران حمایت کند، اما در موضوع دیگری، به‌ویژه هنگامی که منافع آن در تعامل با واشنگتن یا سایر بازیگران منطقه‌ای مطرح باشد، اولویت‌های متفاوتی داشته باشد. بنابراین، رابطه با روسیه نیز باید بر اساس منافع متقابل و سازوکارهای عملی ارزیابی شود، نه انتظاراتی که ممکن است از سطح ظرفیت واقعی این رابطه فراتر رود.

در اینجا باید به یک مسأله مهم‌تر توجه کرد: چین و روسیه ممکن است خواهان حفظ موقعیت ایران باشند، اما این خواسته با تمایل آنها به جلوگیری از اختلال گسترده در نظم اقتصادی و امنیتی منطقه نیز همراه است. این دو هدف همیشه در تعارض نیستند، اما در شرایط بحران می‌توانند به اولویت‌های متفاوتی منجر شوند. برای مثال، امنیت جریان انرژی برای چین یک منفعت حیاتی است؛ درحالی‌که برای ایران، ترتیبات امنیتی منطقه باید علاوه بر تأمین امنیت انرژی، حاکمیت ملی و منافع راهبردی کشور را نیز تضمین کند. بنابراین، اشتراک در هدف کلیِ ثبات، به معنای توافق بر سر تعریف ثبات نیست. آنچه از نگاه یک قدرت بزرگ ثبات تلقی می‌شود، ممکن است از منظر بازیگری دیگر به معنای تثبیت یک موازنه نامطلوب باشد.

یادآوری یک واقعیت بنیادین

نشست شنژن در نهایت یک واقعیت بنیادین را یادآوری می‌کند: قدرت‌های بزرگ ممکن است در برابر یک بحران مشخص با یکدیگر همکاری کنند، بدون آنکه درباره نظم مطلوب آینده به توافق رسیده باشند. چین و روسیه نیز ممکن است در حفظ جایگاه ایران منافع مشترکی داشته باشند، بدون آنکه حاضر باشند همه هزینه‌های تحقق مطالبات تهران را بپذیرند. از این رو، نه باید از روابط با شرق انتظار تضمین‌های نامحدود داشت و نه باید امکان بهره‌گیری از همسویی‌های موجود را نادیده گرفت. سیاست خارجی واقع‌گرا، نه بر اعتماد مطلق به شرکا استوار است و نه بر بی‌اعتمادی دائمی؛ بلکه بر شناخت دقیق منافع، ارزیابی ظرفیت‌ها و تبدیل فرصت‌های بین‌المللی به دستاوردهای ملی تکیه دارد.

در نهایت، پرسش اصلی برای ایران این نیست که رهبران چین و روسیه در نشست با ترامپ چه اندازه از تهران حمایت کرده‌اند؛ پرسش مهم‌تر این است که ایران تا چه اندازه توانسته است هزینه نادیده گرفتن منافع خود را برای سایر قدرت‌ها افزایش دهد. در سیاست بین‌الملل، اهمیت ژئوپلتیکی زمانی به قدرت سیاسی تبدیل می‌شود که دیگران نه‌فقط ناگزیر به محاسبه آن باشند، بلکه در تنظیم تصمیمات خود نتوانند آن را نادیده بگیرند. این همان فاصله میان برخورداری از موقعیت ژئوپلتیکی و تبدیل شدن به یک قدرت اثرگذار در معادلات بین‌المللی است؛ فاصله‌ای که عبور از آن، بیش از هر چیز به انسجام راهبردی، قدرت اقتصادی و دیپلماسی فعال ایران وابسته است.

مناقصه عمومی

گروه صنعتی بارز
مناقصه عمومی دو مرحله‌ای

با شناسه ملی ۱۰۱۰۰۹۷۷۹۸۳ و شماره ثبت ۵۲۶۵۳ در نظر دارد نسبت به تأمین گیربکس ۱۵۰۰ کیلو وات میکسر کارخانه کرمان به‌صورت مناقصه عمومی دو مرحله‌ای اقدام نماید.
لذا از کلیه تأمین‌کنندگان و سازندگان واجد شرایط تقاضا می‌شود جهت شرکت در مناقصه عمومی پاکت‌های "الف" (تضامین)، "ب"(اسناد فنی)، "ج" (پیشنهاد قیمت) را به‌صورت جداگانه حداکثر تا ساعت ۱۰ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۱۰ ارائه نمایند.
• بابت تضامین شرکت در مناقصه می‌بایست ضمانت‌نامه بانکی با حداقل اعتبار سه ماهه در وجه گروه صنعتی بارز به ارزش ۱۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال و یا چک صیادی ثبت شده در وجه گروه صنعتی بارز به‌همراه گواهی امضای رسمی و کپی ثبت چک صیادی و یا فیش واریزی معادل آن به‌حساب جاری شماره ۳۲۰۴۶۶۷۱۴۶ و شماره شبا IR۲۲۰۱۲۰۰۲۰۰۰۰۰۰۳۲۰۴۶۶۷۱۴۶ به‌نام گروه صنعتی بارز در پاکت "الف" ارسال گردد.
• درصورت عدم ارائه تضامین و مدارک، پاکت "ج" بازگشایی نشده و ابطال می‌گردد.
• **دریافت اسناد (فنی و عمومی) شرکت در مناقصه:** از طریق مراجعه به وب‌سایت گروه صنعتی بارز به آدرس www.barez.org (قسمت مزایده و مناقصات)
• قیمت پیشنهادی تا ۳۰ روز از تاریخ تحویل پاکت پیشنهاد قیمت اعتبار خواهد داشت.
• **محل تحویل پاکت‌ها:** تهران، خیابان سهروردی شمالی، خیابان هویزه غربی، پلاک ۱۰۱، واحد حراست، آقای بیرانوند
• درصورت نیاز به‌اطلاعات بیشتر درخصوص اطلاعات فنی، متریال و... با شماره تماس ۰۹۱۳۳۲۴۶۳۰۳ آقای مهندس سلجوقیان تماس بگیرید.

بارز

آگهی فراخوان عمومی شناسایی، ارزیابی و انتخاب سرمایه‌گذار
نوبت اول
IKAC شهر فرودگاهی امام خمینی
جهت طرح سرمایه‌گذاری پایانه مواصلاتی (تیرپارک) در شهر فرودگاهی امام خمینی(ره)

شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی(ره) در نظر دارد نسبت به شناسایی، ارزیابی توان و انتخاب سرمایه‌گذار ذیصلاح جهت پروژه‌های زیر براساس لایحه قانونی واگذاری و تخلیه اماکن و محل‌ها در فرودگاه‌های کشور مصوب سال ۱۳۵۸ و آیین‌نامه اجرایی آن و سایر قوانین و مقررات مربوط اقدام نماید. لذا از کلیه شرکت‌ها / اشخاص حقوقی و حقیقی دعوت به‌عمل می‌آورد تا درصورت تمایل برای سرمایه‌گذاری در هر یک از این حوزه‌ها، رزومه خود را به‌همراه اسناد دریافت و تکمیل شده ارائه نمایند.
۱) **موضوع:** طرح سرمایه‌گذاری پایانه مواصلاتی (تیرپارک)
۲) **نوع قرارداد:** طراحی، تأمین مالی، ساخت، تجهیز، بهره‌برداری و انتقال (BOT)
۳) **مدت قرارداد:** براساس مدل مالی طرح و توافق حداکثر تا سقف ۲۵ سال از زمان تحویل زمین؛
۴) **قانون حاکم:** لایحه قانونی واگذاری و تخلیه اماکن و محل‌ها در فرودگاه‌های کشور مصوب سال ۱۳۵۸ و آیین‌نامه اجرایی آن؛
۵) **سرمایه‌پذیر:** وزارت راه و شهرسازی، شرکت شهر فرودگاهی امام‌خمینی(ره)؛
۶) **زمان و محل دریافت اسناد:** متقاضیان سرمایه‌گذاری می‌توانند جهت دریافت اسناد ارزیابی فرآیند سرمایه‌گذاری از تاریخ ۱۴۰۵/۰۹/۰۲ حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۹/۱۵ از طریق وب‌سایت شرکت شهر فرودگاهی امام‌خمینی(ره) به نشانی www.ikac.ir و یا مراجعه به دبیرخانه شرکت در روزهای کاری از ساعت ۰۸:۳۰ تا ۱۳:۰۰ به‌جز پنج‌شنبه‌ها و ایام تعطیل مراجعه نمایند.
۷) **زمان و محل تحویل اسناد و مدارک پیشنهادات:** متقاضیان می‌بایست مدارک خود را در پاکت‌های دربسته و مهروموم شده تنظیم و حداکثر تا ساعت ۱۳:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۱۸ به دبیرخانه شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی(ره) تحویل نموده و رسید دریافت کنند.
۸) **نشانی:** تهران، کیلومتر ۳۵ بزرگراه خلیج‌فارس، شهر فرودگاهی امام‌خمینی(ره)، ساختمان مرکزی شرکت شهر فرودگاهی امام‌خمینی(ره)، دبیرخانه مرکزی
۹) لازم به ذکر است از پذیرش اسناد فراخوان که از این طریق و در تاریخ مقرر تهیه و ارائه نشده باشند، معذوریم.
۱۰) شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی(ره)، در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادها مختار است.
۱۱) هزینه درج آگهی‌ها به‌عهده سرمایه‌گذار منتخب خواهد بود.

معاونت امور اقتصادی و سرمایه‌گذاری شرکت شهر فرودگاهی امام خمینی(ره)

آگهی مناقصه عمومی دومرحله‌ای- شرکت نفت پاسارگاد
"فراخوان شماره ۲۰۰۵۱۱۰۰۵۲۰۰۰۰۲۹" سامانه ستاد ایران

شرکت نفت پاسارگاد (سهامی خاص)

شرکت نفت پاسارگاد در نظر دارد نسبت به برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله‌ای «خرید کیسه جامبوبگ(مناسب برای ظرفیت ۱۳۰۰ کیلوگرمی در بسته بندی سازه فلزی)» به‌شرح موضوع مندرج در جدول ذیل اقدام نماید. متقاضیان می‌توانند جهت دریافت اسناد مناقصه به سامانه ستاد ایران از تاریخ ۱۴۰۵/۰۹/۰۱ لغایت ۱۴۰۵/۰۹/۰۸ مراجعه نمایند.
جهت کسب اطلاعات بیشتر با جناب آقای مهندس میرجعفری (مدیریت تأمین و تدارکات)تماس حاصل فرمایید. **تلفن: ۰۲۱-۲۳۰۳۶۳۲۱**
آخرین مهلت تحویل پیشنهادات، پایان ساعت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۲۱ می‌باشد.

ردیف	موضوع مناقصه	نوع مناقصه	شماره مناقصه	شماره فراخوان در سامانه ستاد ایران	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه-ریال	مدت زمان تحویل از زمان ابلاغ قرارداد	شرایط حضور در مناقصه
۱	مناقصه عمومی دو مرحله‌ای خرید کیسه جامبوبگ (مناسب برای ظرفیت ۱۳۰۰ کیلوگرمی در بسته‌بندی سازه فلزی)	دو مرحله‌ای	POC.T/1405/011-2	۲۰۰۵۱۱۰۰۵۲۰۰۰۰۲۹	۸،۴۰۰،۰۰۰،۰۰۰	۶ ماه شمسی	مطابق جداول ارزیابی موجود در اسناد مناقصه

• **نوع تضمین شرکت در مناقصه:** سپرده تضمین شرکت در مناقصه می‌بایست به‌صورت الف) ضمانت‌نامه بانکی از بانک‌های مورد تأیید مناقصه‌گزار یا ب) واریز وجه نقد به‌شماره حساب ۰۱۰۳۰۳۰۶۰۱۰۰۶ نزد بانک ملی به‌نام شرکت نفت پاسارگاد باشد.
• هزینه آگهی به‌عهده برنده مناقصه می‌باشد.
• درج این آگهی هیچ‌گونه تعهدی برای دستگاه مناقصه‌گزار ایجاد نمی‌نماید.
• سایر اطلاعات و جزئیات مربوط به درخواست در اسناد مناقصه درج شده است.
• به پیشنهادات فاقد مهر و امضا،مشروط،مخدوش و پیشنهادهایی که بعد ازاتمام مدت مقرر در فراخوان واصل شود. مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.
• مناقصه‌گزار در قبول یا رد کلیه پیشنهادات مخیر است.
• **محل تحویل موضوع مناقصه:** مطابق با مندرجات اسناد مجتمع تبریز شرکت نفت پاسارگاد می‌باشد.

شرکت نفت پاسارگاد

مناقصه شماره B-1405/306-SH
۱۴۰۵-۷۳۳

• نوبت اول: یک‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۰۱ • نوبت دوم: دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۰۲

سازمان حمل و نقل ریلی شهرداری شیراز در نظر دارد **انجام خدمات صدور بیمه نامه مهندسی ماشین‌آلات (CPM)** را از طریق برگزاری مناقصه عمومی در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد ایران) با شماره فراخوان ۲۰۰۵۰۹۶۶۸۸۰۰۰۵۴۲ به اشخاص حقوقی واجد شرایط واگذار نماید. لذا از کلیه متقاضیان دعوت به‌عمل می‌آید با مراجعه به آدرس www.Setadiran.ir نسبت به دریافت اسناد مناقصه و تحویل آن اقدام نمایند. درصورت عدم عضویت قبلی، ثبت‌نام در سامانه مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی صاحبان امضای مجاز از سوی متقاضیان جهت شرکت در مناقصه الزامی است. ضمناً درصورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن‌های ۰۷۱۳۳۹۲۲۵۷۷ -۰۷۱۳۳۹۲۲۶۶۴ (اداره امور قراردادهای سازمان حمل و نقل ریلی) تماس حاصل فرمایید.
• **شرایط و مشخصات مناقصه:**
• **موضوع مناقصه:** به‌شرح مندرج در متن آگهی
• **مدت بیمه نامه:** ۱۲ ماه (یک‌سال شمسی)
• **شرایط شرکت کنندگان:** شعب اصلی (سرپرستی) شرکت‌های بیمه استان فارس و یا نمایندگی‌های معرفی شده از سوی شعب اصلی می‌توانند در مناقصه شرکت نموده و پیشنهاد قیمت ارائه نمایند. بارگذاری معرفی‌نامه نماینده (تنظیم شده از سوی شعبه سرپرستی) در سامانه ستاد الزامی می‌باشد. قابل ذکر است هر شرکت بیمه گر فقط می‌تواند یک نماینده معرفی نماید.
• مبلغ تضمین شرکت در مناقصه معادل ۱،۸۲۲،۳۱۰،۰۰۰ ریال به‌صورت ضمانت‌نامه بانکی یا فیش واریزی نقدی به‌حساب سپرده ۱۰۰۸۰۵۵۰۴۷۴۲ کد مرجع ۱۰۲۳۴۳ بانک شهر، شعبه چمران به‌نام شهرداری شیراز (سازمان حمل و نقل ریلی)
• **آخرین مهلت دریافت (توزیع) اسناد:** متقاضیان می‌توانند حداکثر تا ساعت ۱۳:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۱۱ از طریق مراجعه به سامانه ستاد، اسناد مناقصه را دریافت نمایند.
• **آخرین مهلت ارائه پیشنهادات و ثبت اسناد و مدارک در سامانه ستاد:** حداکثر تا ساعت ۱۳:۰۰ روز یک‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۲۲ می‌باشد. ضمناً شرکت‌کنندگان می‌بایست تا قبل از برگزاری کمیسیون مناقصه، اصل سپرده شرکت در مناقصه را به‌صورت فیزیکی به دبیرخانه سازمان به آدرس شیراز، خیابان خبرنگار، سازمان حمل و نقل ریلی شهرداری شیراز، طبقه همکف، تحویل و رسید دریافت نمایند.
• **تاریخ و محل بازگشایی پاکات:** ساعت ۱۳:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۲۳ در محل شیراز چهارراه خلدبرین، شهرداری منطقه یک، طبقه سوم،سالن جلسات کمیسیون معاملات شهرداری شیراز می‌باشد (حسب مورد ممکن است تغییر نماید.)
• مدت اعتبار پیشنهادات ۳ ماه می‌باشد.
• هیچ گونه وجهی به‌عنوان پیش پرداخت داده نخواهد شد.
• هیچ گونه وجهی به‌عنوان تعدیل، پرداخت نخواهد شد.
• تأمین اعتبار موضوع مناقصه از محل منابع شهرداری شیراز می‌باشد.
• هزینه چاپ دو نوبت آگهی و کارمزد سامانه ستاد به‌عهده برنده مناقصه می‌باشد.
• برندگان اول و دوم مناقصه هرگاه حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنها به ترتیب ضبط خواهد شد.
• شرکت در مناقصه و ارائه پیشنهاد به منزله قبول شروط و تکالیف شهرداری موضوع ماده ۱۰ آیین‌نامه معاملات شهرداری می‌باشد.
• سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه درج شده است.
• برنده مناقصه موظف به ثبت‌نام در سایت vendor.shiraz.ir می‌باشند.
• آگهی و اطلاعات مربوط به مناقصه از طریق سایت https://shaffaf.shiraz.ir قابل مشاهده می‌باشد.
• **اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه:** مرکز تماس: ۱۴۵۶

شناسه: ۲۳۳۱۱۵۹ — اداره کل ارتباطات و امور بین‌الملل شهرداری شیراز